

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO
ČETRTLETNO DIN 15/
CELOLETNO DIN 60/ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTNO/OCLOSI PO
CENIKV/POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150.

ORJUNA

VREDNOSTVO IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI/
ROKOPIŠI SE NE VRA-
CAJO/ANONIMNI DO-
PIŠI SE NE PRIOBČV-
TETO/POŠTNA PLA-
CANA V COTOVINI

Orjunaši!

Naš cilj je

edinstvena in nedeljiva,
močna in enotna

JUGOSLAVIJA,

napredna v gospodarskem in kul-
turnem oziru,

v socijalnem in plemenskem po-
polnoma enakopravna in ki bo zdru-
ževala vse, tudi dosedaj še neosvo-
bojene, Jugoslovane.

V tem geslu Vam kliče povodom svoje
druge glavne skupščine: **Krepko naprej**
OBL. ODBOR ZA SLOVENIJO.

Dopolnjeno je!

Pet let je minulo, odkar je ves naš narod, svoboden in ujedinjen, prvič vsrkal v svoje stisnjene grudi svobodni zrak. Kdo se ne spominja radosti in prekipelavega veselja prvih svobodnih dni? Sprva pritajeno, toda vse jače in jače, se je razlila očarujoča beseda širom naše krasne domovine. Svoboda! Od Soče do Vardara, od Maribora do Bitolja — en sam vzklík opojnega veselja.

Ah, naivneži, veselili smo se predragocenega daru, ki nam ga je usoda tako ceno poklonila, veselili smo se kakor otroci tega daru, ki ga poprej nismo poznali, ki smo ga gledali le v nedosegljivi daljavi kot svoj ideal. V tem svojem veselju pa nismo opazili grozeče nevarnosti, nismo videli grabežljivih rok, ki so se slegale, da nas zopet spravijo v suženjske okove.

In prišel je kleti sovrag z juga, prišel je z belo zastavo in oljkovo vejo, neizprosno udaril v naš veselja razdražen narod, ostro potegnil svojo mejo in odrezal najboljši del našega naroda. Sciavi siefe.

Kaj je vse ta naš bedni zasluženi narod od tedaj prestal! Kdo popiše, kdo pove vse njegovo neznosno trpljenje! Preganjan, tepen, poniževan, zasmehovan, zaničevan, trpinčen do skrajnosti, je moral okusiti vse neznosno trpljenje sužnja. Požgana so njegova nacionalna svetišča, oropali so ga dušnih pastirjev, izgnali so njegove učitelje, odstavili mu sodnike in njegovo pesem in besedo označili kot zločin. Ogrožen pod svojim lastnim krovom na rodni grudi nima miru niti po dnevi niti po noči. Pribili so ga na križ nam v posmeh. Koliko obupnih, bolestit polnih vzdihov je prihajalo s tega križa trpljenja do nas, koliko iskrenih prošelj smo slišali šepetati! Kako nas je rotil veliki mučenik naš na slovo, toda vse zaman!

Vse to neznosno trpljenje je prenašal naš zasluženi narod z neomajano nado v končno odrešenje. Ta nada mu je bila čvrsta uteha v njegovi težki preskušnji. Toda prišli so za njega dnevi velikih razočaranj. Rappallo, — Santa Margherita. — In še vedno je tlela iskrice upanja v križanem našem narodu. Sedaj pa je sklonil glavo na izmučene prsi in bolesten vzdih se je izvil iz njegovega stisnjene grla — »Dopolnjeno je«.

Prodan od lastnih bratov, prodan na milost in nemilost kletemu sovražniku je ostal naš zasluženi narod razpet na križu trpljenja. Oj sramote nad nas! Prodan od lastnih bratov, da sami tako nemoteno uživajo zlato svobodo, je postal žrtev tujega nasilja. Pod njegovo kalvarijo pa se veseli in gostijo tisti, ki so mu podpisali obsodbo, tisti, ki so ga sramotno prodali. Ali pozna zgodovina sramotnejše dejanje?

Pet dolgih let je minulo, odkar je ta naš borni trpinčeni narod vznemirjen vzklikal zlati svobodi. Oj vi farizeji, ki sedaj sklicujete prostestna zborovanja, ali ste se poprej vprašali, kaj ste storili tekom teh dolgih petih let za svoje zaslužene brate, da jim olajšate trpljenje in pripravite odrešenje? Ali ste mar šli med svobodne, da jih ob vsaki priliki in povsod opominjate na sveto dolžnost, ki jo imajo do svojih trpinčenih bratov? Ali ste šli v mesta, vasi in sela, od brata do brata, da organizirate svobodne v mogočno falango, ki naj bi prinesla odrešenje zasluženiemu? Sram vas obliha, niste tega storili, kajti da ste narod pripravili, vstal bi enodušno in ne bi dopustil, da njegov predstavnik podpisuje za njega tako sramoten sklep. Vstal bi narod in tudi s silo preprečil svojo sramoto.

Kaj pa ste delali vi voditelji farizeji, ki si danes lastite edino pravico protesta? O da, šli ste med narod, da mu vzburkate partijske strasti, da nahujskate brata na brata. Šli ste v slepem pohlepu za gumijaste kroglice in zanesli ste razdor celo med zaslužene, da jih tem lažje trpinčijo sovragi. Ni vam bila sveta bolečina trpečega brata, ni vam bila sveta niti lastna svoboda, vse vam je zameglila strast partijskega pohlepa. Sedaj pa mečete narodu svojemu pesek v oči. Mar mislite, da se svoboda pridobiva z resolucijami in protesti? Vi, in samo vi ste krivi strašne nesreče, ki je zadela naše primorske brate. Prokleti vi izdajice lastnega rodu!

Ti pa, križani narod naš mučniški, vzdigni glavo in poglej na svobodno našo domovino. Tu je zavel nov veter čistega nacionalizma, ki bo iz tvojih bolečin črpal svojo moč. Z odjekom tvojega trpljenja bomo šli, mi apostoli njegovi, od mesta do mesta, od sela do sela, pokazivali bomo na tvojo Golgato povsod in ob vsaki priliki, vzgojili bomo nov rod, trd in neizprosni, vcepili mu bomo duha kraljeviča Marka, združili ga bomo v mogočno celoto in prihiteli bomo k tebi, da te snamemo s križa tvojega trpljenja in ti izlečimo z bratsko ljubeznijo težke rane. Hiteli bomo, da ne bo prepozno, da ti še vdašnemo novo življenje. Ne poznamo mi pisanih pogodb, ki jih nismo sami podpisali. S krvjo bomo podpisali novo pogodbo — Tvoje svoboda.

Orjuna naprej!

K II. skupščini oblastnega odbora Slovenije.

Ustanovljena od poedinih idealistov, naraščujoča navzlic oviram od strani političnih strank in osebnosti, pristopa Orjuna danes k svoji drugi redni skupščini.

Ni slučaj, da se ta zbor delegatov vseh mestnih organizacij jugoslovanskih nacionalistov v Sloveniji vrši ravno v Celju. Danes pred letom se je dogodilo, da je na ukaz in posredovanje g. Ivana Hribarja, »kraljevega namestnika«, kakor se je on rad neopravičeno nazival, nastopilo proti jugoslovanski nacionalni javnosti državno orožništvo zato, ker je imela pogum protestirati proti temu, da uživajo v svobodni kraljevini Jugoslaviji predprave Nemci, oni Nemci, ki so nas stoletja uničevali. V varstvo ljudi, ki so ob začetku svetovne vojne trumoma gonili naše ljudi v ječe in internacijska taborišča, so bile pred nemškim domom postavljene strojnice. One iste strojnice, ki so na Solunu odločevale usodo svetovne vojne, naperjene so bile proti onim, ki so jim priborili položaje, in to na ukaz človeka, ki je za ceno svoje osebne častihlepnosti pozabil svojo preteklost.

Zgodovinski dogodki se ponavljajo! Kjer so nas tolkli pred leti »kolobni« avstrijskih orožnikov, suvali so nas lani »kumaki« SHS žandarjev.

Ali zgodovina se tudi spreminja! Leto dni za tem se bo vila po celjskih ulicah povorka, predvodena s praporji, ki niso bili posvečeni za slavnosti in parade, temveč za boj. Orjuna — lani preganjana — bo letos na istem mestu slavila svojo zmago, polagala bo obračun svojega dela v prošlem letu. In kot v posmeh sedanjim razmeram, ki so v krvavem roganju vsem poklanjam srbskim materam in dojenikom dovedle do sodelovanja v jugoslovanski vladi njih morilce, bo odmeval po celjskih ulicah klic:

»Svobode hočemo! Svobode sebi in svojim bratom!«

Na naših zastavah vise črni žalni trakovi z napisi mest, ki jih je lastna domovina zatajila in prodala. Toda tudi ta žalost ne bo rodila v naših srcih malodušja, ker dobro vemo, kje je vzrok onemu zlu, ki je zastopnikom naše države potisnilo pero sramote v roke v Rapallu in dobro tudi občutimo, za kako ceno je padla Reka v plen Italiji.

Niso bile temu krive politične razmere, niti diplomatični zapletljaji in tudi svetovna zgodovina ni zahtevala od nas teh žrtev. Kriv je temu narod sam, ki ob uri, ko nau je iz temnih oblakov vojnih grozot zablesel žarek svobode, ni našel načina in sredstev, da bi se otresel svojih lažljivih prerokov in požrešnih farizejev in je prepustil vladno državo ljudem, ki sili avstrijsko-ogrske pečenke, niso mogli prebiti črne hleba mlade, osvobodjene Jugoslavije.

Da razčisti te razmere in popravi, kar je bilo zamujenega, zato se je osnovala — organizacija jugoslovanskih nacionalistov.

Po dveletnem notranjem konsolidiranju, po iskanju načina in tak-

tike uveljavljanja svojega čistega nacionalističnega hotenja, ustvarila si je na prvem kongresu jasn program.

Ne idejni program, temveč program dela!

Ideja jugoslovanskega nacionalizma je živela v nas že zdavnaj pred vojno. A taktičnemu programu našega delovanja so pokazali smer ljudje, ki od prevrata dalje že šesto leto izkoriščajo mlado državo za polnjenje svojih nikdar sitih bisag.

Predno pristopimo mi k zadnjemu poglavju našega dela, k naši osvoboditvi bratov, trpečih v robstvu, moramo razčistiti razmere doma.

Ker vsa nezadovoljnost naroda in po pretežni večini tudi državi škodljiv defetizem se poraja edino pod uplivom slabe uprave in korupcije. Ljudje, ki so hrepneli po ujedinenju, ga danes preklinjajo, ker ne znajo ločiti dejanj posameznikov od interesov države. In dostikrat jim je to tudi otežkočeno. Noben akt, pa tudi če je najvažnejše državno-politične vsebine, se ne rešuje pri nas v znamenju ocene potreb države in naroda, temveč edino pod vplivom partizanskih interesov.

Pod pritiskom teh obupnih razmer se uničujejo tudi najboljše delavne moči naroda, ki se izčrpavajo v naravnost blaznem strankarskem boju in mesto, da bi gradile, podirajo. In kjer bi se moralo širiti in uveljavljati gibanje ustvarjanja in zbliževanja, uveljavlja se vedno bolj proces razkrajanja.

Temu pogubonosnemu delovanju in nedelovanju more napraviti konec edino pokret, ki prost teženj po trenutni premoči, uveljavlja edino in dosledno le interese naroda, brez ozira na osebe in poedine skupine. In dostikrat tudi brez ozira na — želje naroda!

Ker narod, zapeljan in varan od demagogov, ne želi vedno onega — kar je njemu v korist.

Jugoslovanski nacionalistični pokret je po svojem programu in dosedanjem delu zmogel, preokreniti tok razvoja naše države. On to more in mora, ne sme se pa plašiti pri tem niti žrtev, niti zbirati metod. Kakor so po vesteh srbske pesmi vzklicale iz krvi kosovskih junakov lepe cvetke, tako morajo tudi naše krvave žrtve roditi cvetje popolne svobode in sreče.

Brez trpljenja ni sreče!

In brez krvi in ran ni svobode!

Zato kličemo našim vrlim Orjunam, ki se zbirajo danes v Celju na svojo skupščino, kjer bodo določevale program svojemu delu za bodoče leto:

»Naprej, brez ozira na levo in na desno za cilje, ki nam jih narekuje srce in ljubezen do domovine.«

Če smo znali krvaveti za svobodo, bomo se bili tudi za red v državi.

V to ime bratje!

»Pomozi bog!«

Za resnico in javno moralo!

Sobotna manifestacija, ki je precej razburila javnost, je doživela fiasco in se je končala z neuspehom na celi črti. Doletela jo je usoda, kakršna bi bila zaslužila že marsikaka izmed prejšnjih manifestacij.

Manifestacija, sklicana brez prave potrebe, brez priprave in brez reklame, ki je pri takih prilikah brezpogojno potrebna, je dokazala, da se je firma hipnega nadstrankarskega ujedinenja ad hoc preživela in ne vleče več.

Prireditve sama je bila abso-

dneva, ko se je splošno pričakovalo podpis rimskega dogovora in ko sta naša dva pooblaščenca dopotovala v Rim samo z namenom, da postavita svoja podpisa pod perfektno pogodbo. Naj bi manifestacija uspela še tako sijajno, bi pomnila samo udarec v vodo, zvočenje po toči, reklamacijo in protest človeka, ki je imel pet let časa, da protestira in reklamira, ki pa se svoje pravice poslužil šele tedaj, ko je rok iztekel.

Kot medstrankarska prireditve je imela manifestacija tisto šablonsko lice, ki jo imajo vse naše po-

dobne protestne skupščine od septemskih dogodkov l. 1908 dalje, ko so se klerikalci izjavili solidarne z ostalimi slovenskimi strankami, čez teden dni pa stopili v koalicio z Nemci v deželnem zboru. Od tedaj so prišle v navado podobne manifestacije, ki dvigujejo za trenutek velik plamen, ne ostavljajo pa nikake žrjavice in stranke navadno še isti dan krenejo spet na svoje izvožene kolovoze.

Vsaka kooperacija s klerikalci, ki so kot stranka popolnoma anacionalni — posameznikom ne odrekamo nacionalnega čuta — in vsaka priredba z njimi ima baš vsled te njihove anacionalnosti samo efemeran pomen in ostavlja pri mislečem človeku dojem in občutek hinavstva in licemerstva pri nastopu govornika klerikalne stranke.

Pokazalo se je tudi, da je občinstvo, ki se zanima za javna vprašanja, sito besednih protestov, praznih, sicer leporečnih fraz, ako takim protestnim zborovanjem ne sledi delovanje v smislu sprejetih resolucij. Iz številnih protestov, ki jih je občinstvo že poslalo iz Unione dvorane, se ni rodilo pozitivnega niti za spoznanje.

Klerikalni govornik (gg. Smodej ali dr. Arnež, ki sta bolj nacionalna kot drugi pristaši SLS) odpravi svoj program, govori lep govor, stranka sama pa nadaljuje svojo sabotažno politiko in »Slovenec« ruje naprej proti jugoslovanstvu in psuje narod, državo, Srbe, ustavo, Vidov dan in svetosavsko proslavo na svoj vajeni način.

Iz tega ozira mi nacionalisti odrekamo legitimacijo g. Smodeju, da govori na shodih za narodno korist, on, urednik lista, ki je pred par meseci v seriji člankov zmetal toliko blata na Srbe, na državo, na narod, na ujedinenje in na Beograd, kolikor ga niso bili nametali graški nemško-sovinistični listi na Srbe tedaj, ko je bilo psovanje Srbov čin avstrijskega patriotizma. Razumemo kritiko, dopuščamo strogo, zelo strogo kritiko, ne dopuščamo pa psovanja in natolcevanja.

Ako bo hotela v bodoče klerikalna stranka nastopati za narodno zahteve v koalicio z drugimi strankami, si bo morala sebi in svojemu govorniku šele poiskati legitimacijo, da to stori, kajti besedi ne rabimo, zlasti ako so jim dejanja demoralno nasprotna.

Iz poteke manifestacije same izhaja naša uverjenost, da se ni zgodila niti najmanjša škoda, da se ni prireditve završila po običajni šabloni podobnih hipnih slogaških prireditve.

Ugotavljamo, da g. Smodej kot govornik ni govoril o Jugoslovenih v zasedenem ozemlju, ampak jih je, zvest ideologiji svoje stranke, lepo delil v Hrvate in Slovence. Najprimitivnejša uvidenost bi mu morala narekovati besede edinstva, kadar govori z odra z namenom, da ga čuje inozemstvo. Tako pa je naslikal jadransko vprašanje kot zadevo Slovencev in Hrvatov, ki Srbom ni pri sreči in ki ga srbsko-plemenska vlada rešuje po svojem ukusu brez Slovencev in Hrvatov. V ostalem je govornik izpustil svoj narodno-naveduševalni govor prav isti dan, ko je njegov list priobčil nedostojen napad na ljubljansko svetosavsko proslavo in nekaj dni po tem, ko se je dr. Korošec zopet lovil za Radičem, za tistim Radičem, ki je povzročil, da so naše šanse v jadranskem vprašanju rapidno padale in da smo bili slednjič prisiljeni skleniti z Italijo poravnava za vsako ceno.

Ta očividna hipokrizija ni v stanu nikomur več nasuti peska v oči in g. Smodej se ima zahvaliti samo okoliščini, da so Orjunaši prišli na shod šele po njegovem govoru, da je mogel briljirati s svojimi krilatimi pri pčloštevih klaki svojih pristašev.

Kot drugi govornik je nastopil g. dr. Ravnihar, običajni govornik, ki se mu cedi med iz ust in ki zna lepo govoriti, ne vname pa nikogar.

LJUBLJANA, Mestni trg 5

O. BERNATOVIC

KONFEKCIJSKA TRGOVINA

Dremotno je začel na dolgo in na široko razpredati zgodovino Reke kot corpus separatum, omenil madžarsko potvorbo in citiral številke uvoza in izvoza preko reške luke, stvari, ki so vsakomur že davno znane in številke, ki si jih vsakdo pogleda in izpiše iz dotične statitike.

Med tem uvodom je prišlo do medklincev z vseh strani, kajti zborovalcem se ni zdelo umestno, da govori proti Pašiću, Ninčiču in radikalom baš tisti, ki komaj čaka, kdaj bo uskočil v radikalni tabor, pa naj je ta človek stokrat predsednik naših prvih obrambnih društev. To je vprašanje inkompatibilnosti, ki je g. dr. Ravnihar noče in noče razumeti. Medklinci: Vi pakirate s Pašićem, Pašić pa z Rimom! Licemerstvo! Pesek v oči in drugi, dovoljno svedočijo, zakaj so poslušalci z gnevom sprejemali izvajanja dr. Ravniharja. Ako je dr. Ravnihar doživel fiasco, naj to pripiše svoji gorostasni neuvrednosti v vprašanju inkompatibilnosti.

Pritajeno razburjenost in nezadovoljstvo poslušalcev je razpihal predsednik g. dr. Seneković z retoričnim vprašanjem, ki je bilo vse prej ko umestno v danem položaju. »Ali hoče občinstvo poslušati govornika ali ne«, je vprašal stari gospod, nakar je dobil točen, gromovit in skoro vsesplošen odgovor iz dvorane: »Ne, nočemo ga, dol z govornikom!«

S tem vprašanjem in odgovorom sta govornik in predsednik izgubila avtoriteto in iniciativa je prešla na občinstvo (ne samo na naše članke), ki je zahtevalo, da govori naš predsednik inž. Kranjec. Dasi se je branil, se je končno udal splošni zahtevi in izpregovoril par besedi. Poudarjal je, da so partijske borbe krive, da moramo sklepati sporazum za vsako ceno; ugotovil je, da je sedaj vsak protest proti pogodbi, ki je že določena v vseh podrobnostih in se že podpisuje, brezuspešen in da se nam je zanesti edino še na svojo pest, ki bo poravnala krivično pogodbo. »V narodnem delu, nesebičnem in požrtvovalnem, je spas naše Primorske, bodimo pripravljeni, da plačamo s krepko pestjo na sovražnika, kadar se pojavi naš jugoslovanski«

venski Mussolini! Zdravo, bratje! S temi besedami je končal, nakar je dr. Oblak prečital resolucijo, ki je bila sprejeta in se je shod v redu zaključil.

To je objektivna resnica, ki jo lahko potrdijo vsi udeleženci shoda.

Naj prihajajo in dežujejo očitki sedaj s katerekoli strani, mi ugotavljamo, da naš predsednik ni rušil shoda, ker je nastopil na zahtevo pretežne večine poslušalcev, ugotavljamo pa tudi, da si ni dovolil niti najmanjšega afronta proti dr. Ravniharju, ki mu je vzelo besedo poslušalstvo na dopusten in legalen način.

Shod s tako kurioznimi protagonisti se ni mogel končati drugače kot s fiasco, vse je sito fraz in sodelovanja klerikalcev na shodih, kadar gre za afirmacijo narodnih pravic.

Naš položaj postaja vsak dan slabši, kolikor bolj napreduje notranji razkroj. Od Wilsonove črte do Rapalla, Ste. Margherite in do Rima smo izgubljali šanse, zastopniki strank, ki so zakrivila razkroj, pa naj še nadalje pitajo občinstvo s frazami! To naj se neha in začne tek temu koncu je storjen.

Nastop našega predsednika na tej priležitvi izrabljajo izvestne stranke, da nas oblatijo kot pomagače demokratske stranke, nekateri dobromisleči, ne poznavajoč dejstev, obsojajo nastop našega predsednika, morda kdo celo zlorablja ta incident v svoje strankarske svrhe, zato smo natočili našim čitateljem čistega vina, da vedo pravilno oceniti vrednost te ponešrečene manifestacije in da dobe objektivni pogled na potek celega zborovanja.

Poročilo je pisal očividec, ki mu oblastni odbor zaupa popolnoma, da pa se v bodoče odstrani tudi vsak videz, da Orjuna kot nadstrankarska organizacija deluje v prid katerikoli stranki, je Oblastni odbor v svoji redni seji z dne 29. t. m. iznesel sklep, ki je objavljen pod »službenimi objavami« in ki si ga naj vsak član, zlasti pa odborniki in odgovorni činitelji naših društev pazno prečitajo in se ravna po njem.

go banko, ki tvori hrbtnico te ali one stranke.

Ta gonja se je razpasla med našimi gospodarskimi krogi in spominja na borbo do iztrebljenja, kakršna je divjala med Gvelfi in Gibelini srednjega veka. Pri strani, kot nemi gledalci in prežeči na plen, pa stoji klerikalci, da o pravnem trenutku zastavijo vse ogromno premoženje »mrtve roke« in z enim mahom zavladajo nad našim gospodarstvom.

Drugi, ki je na preži, je Nemec, ki stoji za njim vsa gospodarska moč bližnje Avstrije in ki ji služijo naši Nemci za vrata in most, po katerem naj bi se nemški kapital ulil nad nas in zadušil že v kali vsako naše stremljenje po osamosvojitvi.

Ta dva: separatistični klerikalizem in švabska pohlepnost po gospodarskem zaslužnjaku iz političnega robstva otegega jugoslovanskega naroda, čakata ob strani stoji, kdaj omaga eden ali drugi izmed brezumnihih borec, da ga pokopljeta in dasta koj nato tudi zmagaletu — šah mat!

V tem boju sta nasprotni glasili iznašali vsaka o nasprotni banki take stvari, da človek, ki mu ni dana možnost, da bi objektivno presodil in prekontroliral objavljenosti, pri najboljši volji ni vedel, kje je resnica in pravica.

Opominjamo prizadete, naj nehajo s tem klanjem, naj imajo obzir na narodni zavod in na narodno premoženje, ki je naloženo v tem zavodu, kajti s tem se opravlja rabeljsko delo nad domačimi ustanovami in gladi pot tujemu kapitalu, čegar ambicija je, ustvariti si dominujočo pozicijo med nami, da se o primernem trenutku zopet oživetvori misel nemškega mostu do Jadrana in velikopotezni načrt Berlin—Bagdad, kajti na potu temu načrtu smo za enkrat samo mi Jugoslovani.

Ko apeliramo na sovražnike Jadranske banke, da omilijo gonjo in jo vrše torej v mejah, ki so dopustne v trgovskem tekmovalstvu, pričakujemo od Jadranske banke, da prisili svojega ravnatelja g. Kamenarovića, da objavi v »Piccolu« demanti vesti, glasom koje je tudi on podpisal znano, klečeplaztva polno, vdanostno brzajavko »Banke Adriatike« Mussoliniju.

Uverjeni smo, da ima upravni svet Jadranske banke toliko narodnega ponosa in državljanske zavesti, da ne bo dovolil, da bi ravnatelj našega zavoda in naš državljani sopodpisoval poklonstvene brzajavke tistemu človeku, ki nas s svojo politiko in s svojimi trabanti dejansko tepe in zlostavlja tako, kakor nas ni do sedaj še noben sovražnik.

Od g. Kamenarovića pa pričakujemo, da bo kot dober Jugoslovani, kakršnega ga poznamo, storil vse, da opere s sebe madeže, ki so mu ga morda naprtili upravni svetniki »Banke Adriatike« brez vednosti. V obrambo svoje narodne in državljanske časti mora g. Kamenarović ukreniti vse mogoče in, če treba, izvajati skrajne konsekvence: demisijsko v Trstu ali v Ljubljani.

Druge alternative ne vidimo in smo uverjeni, da bo g. Kamenarović v interesu ugleda zavoda in svoje časti postopal v tem smislu.

Restavracija „ZVEZDA“

VSako NEDELJO
IN PRAZNIK
ZAJUTRKOVALNI
KONCERT

Trboveljska premogokopna družba.

Ponosna palača na Aleksandrovi cesti bo gotova na pomlad in slovensko uradništvo že strahoma čaka, kdaj se pridrvi z Dunaja ogromni vlak židovsko-švabskih lastavic, da oznanijo začetek črne dobe našim uradnikom in našim rudarjem-trpinom.

Delavec, naša kri, se dan na dan, noč za nočjo spušča med večno življensko nevarnostjo v temne rove, da preskrbi sebi in svoji rodbini skromni kruhek, tujim zajedalcem masne dividende in upravnim svetnikom — med njimi so tudi imena slovenskih slavnatih mož — bogate nagrade in pristojbine za trudapolne seje v globokih in melkih klubskih foteljih.

Trudapolno je življenje teh upravnih svetnikov in niso presiljano plačani za svoje kimanje, ki z njim sprejmejo vsak predlog, ki ga jim veli sprejeti židovsko-švabska družba. Še sreča, da si trudapolno kimanje osladi s finimi smokami in cigaretami, ki so pri sejah vsakomur na razpolago in zastoj.

Delavec stavlja na kocko vsako minuto svoje življenje in za eno delavno uro je menda plačan toliko, kolikor stane družbo ena izmed zgoraj omenjenih smok. Rudar se trudi, uradništvo gara, uspeh dela na požanje tujec in neprestano teče kri in znoj naših trpinov v obliki mestnih dividend v nenasične žepe tujih izkoriščevalcev.

Palača, ki bo zkoraj dograjena, je zidana in plačana z žulji tistih tisočev, ki globoko v jami pogrešajo solčnega sveta, zidana pa ni zanje, vsa lepota in udobstvo je le za švabsko-židovsko družbo, ki se redi in debeli iz dela našega delavstva. Na eni strani palača, veličastna in reprezentativna, v Trbovljah pa stoji zaničarne delavske kolonije, ki utrjenemu in zdelanemu delavcu ne nudijo niti najmanjšega udobstva, kakršnega zahteva Evropejec 20. veka. Za te trpine se ne zmeni nihče in za zdravje njih, njihovih žena in njihove dece ni poskrbljeno niti z najprimitivnejšo uredbo. Vse stranke so se že pulile za naklonjenost delavstva in je bile deležne, obetale so jim vse mogoče dobrote, demagogi so odrekli, ko je bilo treba delati za blagobit svojih volilcev in delavec je še nadalje obsojen na življenje v nezdravih hišah, ki ga tira v obup in v alkohol.

Prav je, da sestavimo palače, ki so v kras mestu, vnebovpijoče pa je, da se delavska stanovanja tako grozno zanemarjajo.

Kot nacijonalisti bomo vedno in povsod z besedo in dejanjem zahtevali vsaj najprimitivnejših življenjskih pravic in pogojev, ki bi zlasti najtežje delo opravljajočim rudarjem nikakor ne smeli biti odrečeni. Mi se ne podimo za mednarodnim fantomom, nam je važno v prvi vrsti, da je naš človek preskrbljen in pod streho. S stališča tega zdravega egoizma izhajamo in zato bo naša prva skrb, da bo naš človek doma zadovoljen in sit, ne pa da bi ga do nezmožnosti izsesavale tuje pijavke.

Kakor delavcem, tako se godi tudi uradnikom. Palača je prostorna dovolj, da bi v njej dobili strehe vsi uradniki, toda že je odločeno, da dobi štab, ki je sedaj sicer v civilu, pa ima še vse avstrijsko-vojaške navade in manire, vsa najboljša stanovanja. Zdi se, da bo treba v doglednem času pisati tej družbi z naslovom: An das k. u. k. Trifailer Kohlenbergwerkskommando, če ne bodo gospodje potuhtali kakega krajšega naslova.

Štab in komando si je nakazal obilico najlepših sob. Stanovanje nekoga samca od komande obstoji iz 4 sob, predsobe, kopalnice, oženjenec z malo dece imajo po sedem sob, nekaj velikih stanovanj pa je rezerviranih še za direktorje s krivimi nosovi, ki jo bodo na pomlad kot povodenj udili z Dunaja sem dol.

Nam ti krivi nosovi niso všeč, zato svetujemo družbi, da je malo natančnejša pri izbiri. Prisiljeni bi bili sicer nekatere malo poravnati in če bi bila operacija bolesta, naj si sami pripišejo.

To zadevo imamo vestno v evidenci in bomo zatrobili alarin, bržko se prikaže prva krivonosa lastavka z Dunaja, da zasede pripravljeno in z razkošjem opremljeno gnezdo.

V Avstriji imajo »betribrate«, ki gledajo, da se tujci ne sprejemajo v službe pri avstrijskih podjetjih. Ker naše oblasti spe, bomo pa mi poskrbeli, da se krivonosi švabski tiči pri nas preveč ne zarede.

Bomo videli, ali so res tako neobhodno potrebni, da bi se naše gospodarstvo podrlo, če bi njih ne bilo. Mislimo, da bomo z lahkoto in brez gospodarske škode prenesli njih odsotnost.

Kratkovidnost.

Ni nam bila simpatična borba izvestne stranke proti Jadranski banki, ker smo videli v tej borbi samo konkurenčno borbo za koristi ene ali druge skupine.

Tega boja tudi nismo mogli odobravati niti po ugotovitvi, da ga je banka sama izzvala in vrgla rokavico politični stranki. Ogorčevalo nas je ravno dejstvo, da se dve skupini, zastopnici kolikortoliko domačega kapitala ali vsaj kapitala, ki služi našemu narodnemu gospodarstvu, bijeta na življenje in smrt, mesto, da bi napovedali boj pene-traciji tujega kapitala, ki postaja vsak dan občutnejša. Licemerstvo je, očitati zavodu, da prodaja svojo industrijo Nemcem, ako so baš tisti, ki to očitajo, krivi, da je zavod prisiljen likvidirati nekaj svojih industrij. Kljub vsemu se ne more zahtevati od Jadranske banke, da bi prodajala svoje industrije, ki jih je prisiljena likvidirati zaradi napadov druge skupine, ravno tej sovražni skupini.

Gorostasna zaslepljenost naših gospodarskih krogov tiči ravno v tem, da se grizejo med seboj, ter thus gaudens, ki je dosedaj ždel za-

strašen lepo v ozadju, pa stopa zopet smelo na dan in uveljavlja svojo gospodarsko premoč, ki je niso mogle omajati naše smešne nacijonalizacije.

Ne bili bi nadstrankarski, ne bili bi nacijonalisti, ako ne bi z objektivnega gledišča presoiali tega boja, ki koristi samo Nemcem. Ti lepo čakajo, da bosta bojovníka v težki in kruti borbi onemogla — tudi zmagovalcec prihaja iz boja onemogel in oslabljen — da potem zasedejo izgubljene in novo zgrajene pozicije.

Več kot smešno je, pri današnjih razmerah očitati komu lakomnost v pojmovanju poštenosti in brezhibnem poslovanju. To velja zlasti za današnje bančno poslovanje, saj je javna tajnost, kako poslujejo in v dnevnih časopisih smo že videli faksimilia raznih kurioznih nakazil, čitali smo o raznih fondih, tako da se javnosti že gabi in treba je že precej mamil, da občinstvo sploh še zaupa tej ali oni banki svoj novec, ko so glasila bančnih skupin z objavljanjem raznih škandaloznih poslov že tako temeljito diskreditirala eno ali dru-

Priporoča se
špecerijska
trgovina

Janko Božič, Celje
Kralja Petra cesta št. 39.

Najboljše!

Je le češko in angleško blago za demo in gospode, katero se dobi v manufakturni in modni trgovini

Miloš Pšeničnik, Celje

Kralja Petra cesta šte. 5.

Cene nizke!

Postrežba solidna!

Delniška glavica: Din 50,000.000.
Rezervni zakladi: ca. Din 10,000.000.

LJUBLJANSKA
KREDITNA BANKA

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Centrala: LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA.

Podružnice: Brežice, Kranj, Ptuj, Celje, Maribor, Sarajevo, Črnomelj, Metković, Split, Gorica, Novi Sad, Trst.

Brzjavni naslov: Banka Ljubljana.

Telefon šte. : 261, 413, 502, 503 in 504.

Transformator.

Že dvakrat smo opozorili javnost na nečuten slučaj, kako je gornja trdka hotela oslepariti državo za carinske pristojbine. Bili smo mnenja, da bode naše opozorilo zadostovalo, da se krivca kazni. To se pa ni izvršilo, ampak je izšla trdka iz tega slučaja očitne sleparije državne oblasti nekaznovana. Da se pa to vsaj ne bode ponovilo, iznašamo danes podrobnosti afere na javnost, da bode vsakomur jasno, kako resničen je v naši državi pregovor: »Male tatove se obeša, velike izpušča.«

Podlago nameravani goljufiji je dal razpis gen. direktorja carin. br. 61.602. Glasom tega razpisa smejo industrijska podjetja gotove produkte, ki jih neobhodno rabijo za svoj obrat, carine prosto uvoziti. Tako se je tudi »Transformator« obrnil na Gen. Dir. Carina s prošnjo, da bi smel carine prosto uvoziti mineralno olje in je tudi istinito dobil to odobrenje glasom razpisa 50.009 od 30. VIII.

Ker pa Transformator ni nobeno industrijsko podjetje, ampak se bavi samo s prodajo že gotovih strojev, seveda ne potrebuje min. olja in tako se je zgodilo, da je olje, ki bi ga moral izključno sam porabiti, prodajal. To pa je po vseh carinskih predpisih kaznivo in sicer z 10 kratno globo, kar bi znašalo v našem slučaju približno 160.000 Din.

Dokaz temu sledeče dejstvo: Dne 28. VIII. 1923 je uvozila trdka Transformator v cisterni br. 600697, 17.950 kg mineralnega olja. Takoj ko je bilo na podlagi odobrenja gen. direktorja carine br. 50009 od 30. VIII. 1923, ki je bilo vsled navedbe krivih dejstev podeljeno carine prosto postopanje po tukajšnji carinarnici končano, je bila postavljena cisterna na takozvani šoperski tir, kjer je trdka O..... dne 5. IX. 1923 olje izročila in postavila v svojo skladišče, ki se nahaja v posloju spediterja Ranzingerja. Navedeno olje je bilo iztočeno v nalašč za to pripravljene, na novo pobarvane sode, ki so nosile označbo O..... in številke od 500—640. Isto to olje je začela trdka O..... takoj po razkladanju razpošiljati. Tako je med drugim, dne 11. ali 12. IX. 1923

na Gorenjskem kolodvoru v Ljubljani, odposlala na naslov predilnice v Trzinu 30 sodov tega strojnega olja. Imamo svedoka, ki se je na licu mesta v Trzinu te sode ogledal in pribral, da isti nosijo 30 številok trdke O....., in sicer ravno med 500 in 640.

Da je trdka Transformator resnično trgovala z mineralnim oljem, in sicer ravno z O..... nam pričuje sledeči dopis:

I Nr. ... Map. Nr. ...

Betriff unser Nr. 2132.

Ljubljana 19. Juni 1923.

O..... industrijska družba za rafinacijo mineralnega olja d. z. o. z. Ljubljana.

Im Besitze Ihres Schreibens vom 18. d. m. nebst Rechnung bitten wir Sie, uns ein Ursprungscertifikat über die Lieferung des Öls seitens der Maschinenöl - Import - Gesellschaft m. b. H. Hamburg, einzusenden.

Die Begleichung der Rechnung erfolgt nach Rückkehr unseres Herrn Ing. Maurer von seiner Reise nach Deutschland in etwa 14 Tagen.

Hochachtungsvoll

»Transformator« Elektrotechnische Fabrik, Gesellschaft m. b. H.

Tako dopisuje zavod, ki mu načeljuje slavnj šahist in nacionalist, demokratijski kandidat za Ljubljanskega župana, Dr. Widmar.

Na podlagi navedenega pisma pa je jasno dokazana zveza med »Transformatorjem« in O..... O..... je naročil olje. Transformator pa je posodil svoje ime, da se je to olje carine prosto uvozilo.

Vse to je bilo javljeno pristojnim oblastem. Začelo se je kazensko postopanje. To postopanje, ki ga bomo še objasnili, v zvezi z še drugimi dejstvi, je imelo za posledico, da je bila trdka »Transformator«, kljub jasnemu dokazu namenoma storjene goljufije, oproščena vsake kazni. Tako se daje v naši nacionalni državi potuho enemu izmed nemško najzagrizenjših podjetij. Javnost naj sodi kam jadrmo, tem potem.

Jugoslovenci v Grčiji.

Pri nas je le malokomu znano, da živi onstran naših južnih mej, na prostranem grškem teritoriju, med Bistrico in Strumico pa vse do Soluna, okoli 400 tisoč Jugoslovencov, naših bratov po krvi in jeziku. V znanih mestih: Kukuš, Gumendže, Jenidže, Vardar, Voden, Ostrvo, Lerin, Kostur itd. naseljuje ni so sami makedonski Slovani, a tudi v Solunu jih je bilo do balkanske vojne okoli 50 tisoč. Od naše južne meje dalje živijo naši bratje v kompaktnih masah, kjer ni razum nekoliko arnavtskih in turških družin niti enega Grka. V Prespanskem okraju živi v 37 vaseh 75 tisoč, a v Lerinskem okraju v 24 vaseh 43 tisoč naših soplemenjakov. Iz ostalih krajev še nimamo točnih podatkov, ker v solunski oblasti še ni bilo ljudskega štetja, to pa radi anarhičnih razmer, ki tamkaj vladata.

Naši bratje so mirni in delavni ljudje, od davnih dni, še iz časa naših apostolov Cirila in Metoda željni prosvete in pouka. Ze pod turškim jarmom so imeli svoje šole in cerkve v Solunu, Kukušu, Serezu, Jenidže-Vardaru, Krivi, Gumendži Vodenu, Mesimeru, Ostrvu, Vlađu, Sobotsku itd.

Ko so bili s pomočjo srbskega orožja, za časa balkanske vojne, ti kraji iztrgani turški nadoblasti, jih je zla usoda prisodila Grčiji. Tedaj pa so šele okusili naši bratje slast grške kulture. Nastala je doba našilnega raznarodovanja. Pozapri so jim šole, pregnali svečenike in začeli s terorjem vstvarjati novo pešene Grke.

To nekulturno delo je preprečila svetovna vojna, ker so te kraje preplavile močne zavezniške arma-

de, ali po sklenjenem miru so pa začeli Grki zopet nadaljevati svoje započeto delo. Med tem je prišlo do sramotnega poraza grškega orožja v Mali Aziji in grške oblasti so začele naseljevati svoje maloazijske begunce v slovanske vasi in mesta solunske oblasti. S tem pa je pričela strašna anarhija, vsled katere trpijo naši bratje mnogo več nego radi najstrašnejše turške nasilnosti. Tatvine, ropi, poboji in umori so na dnevnem redu, a izvršujejo jih službene in neslužbene osebe. To strašno trpljenje naših tužnih bratov objavlja »Južna zvezda«, in v vsaki številki opisuje hudodelstva in zločinska preganjanja, ki jih morajo pretrpeti naši bratje pod grško oblastjo, ki jim ne nudi zaščite niti najelementarnejših človeških pravic.

Klic naših preganjanih bratov je našel odziv posebno v Južni Srbiji. Pretečeno leto je bila osnovana v Bitolju podružnica Jugoslovenske matice z namenom pomagati zaslužnim bratom. Tudi v narodni skupščini v Beogradu so začeli obračati pažnjo na žalostno stanje naših bratov v Grčiji. Ze lani je interpeliral narodni poslanec za bitoljski okrug Jovan Cerković ministra zunanjih del in lansko leto je med sejo, dne 29. junija o priliki debate o zunanji politiki rekel sledeče: »Posebno povdarjam usodo naših bratov na grškem teritoriju, ki se jim zabranjuje srbski jezik na ulici in doma. Grki jih preganjajo, razstavljajo deco od staršev, može od žen, a v domove pregnanih nastanjajo grške begunce iz Male Azije. Jaz nisem grkofob, ampak zahtevam, da uživa naš element v Grčiji iste pravice, kot Grki v naši državi.« (Iz »Južne zvezde«.)

Perilo, kravate ter razno modno in galanterijsko blago najsolidneje pri JAKOB LAH, Maribor. Glavni trg šte. 2.

Rešimo Sokolski Tabor!

Dopisi.

Slov. Bistrica. Velepoštovanu uredništvu! V prilogi Vam pošljam 30 Din v bankovcih in sicer za sledeči namen:

10 Din za članarino za leto 1924. naše organizacije, ker se preselim stalno na Dunaj in blagovolite to članarino oddati v blagajno oblastnemu odboru Ljubljana, in prosim za legitimacijo; 20 Din za časopis »Orjuna« za četrtletje 16. februarja do 15. maja 1924 in mi blagovolite doposlati »Orjuno« v Wien I, Naglergasse 7.

Obljubljam Vam, da bodem tradicionalni nacionalističnega pokreta tudi izven mej naše očetnjave vedno ostal zvest in po vsej možnosti pri naših rojakih na Dunaju propagiral naš pokret.

Žal mi je, da sem postal žrtev intrig nemškega podjetja, da moram iz svoje domovine odhajati v tujino, medtem ko trdka nastavlja zagrizenega Nemca, ki niti besedice slovanskega jezika ne zna in še »dozvolu boravka« za Slovenijo nima.

Vem da mi organizacija ne more pomagati, ker je danes pri nas korupten režim in se importirajo Nemci in tuji državljani, medtem ko morajo lastni ljudje iti v tujino z družino vred si kruh iskat. Žalost. Žalost.

Prosim uporabite priloženi denar v omenjene svrhe.

Bilježim z odličnim spoštovanjem.

A. K. — Gornje pismo, ki smo ga prejeli od našega somišljenika, pač ne potrebuje nobenega komentarija. Tuji se od dne do dne bolj zaječajo v našo državo, podpirani od tujega in »nacionaliziranega« kapitala, domačini si pa morajo iskati zasluzka v tujini, ali pa se zadovoljevati doma s podrejenimi mesti. Da je to mogoče, se imamo zahvaliti lastni potrpežljivosti in neodločnosti, v veliki meri pa tudi naši »narodni« vladi.

Kino „Ljubljanski dvor“
predvaja
1. 2. in 3. februarja
Arena življenja
velika drama v 8. dejanjih
iz življenja bikoborcev
v Španiji.
Krasne, zanimive slike.
4. 5. in 6. februarja
Priljubljena
Lotte Neumann
v drami 6. dejanj
Življenje
polno razločanih
s krasnimi slikami
karnevala.

Naša misel med knetskimi ljudstvom. Orjunaš z dežele nam piše: Skoro vsi dosednji pokreti, ki so se javljali v našem narodu, so našli več ali manj razumevanja le med našo inteligenco. Malokateremu izmed njih se je posrečilo prodreti globlje med naše kmetjsko ljudstvo. Povsem drugačen pojav pa opazujemo pri širjenju naše misli. Marsikdo je mislil, da bo vojna zapustila svoje uničujoče sledove najbolj med širšo maso — med podeželskim prebivalstvom. Dosti jih je mislilo, da bo našo ljudstvo vsled posurovelosti, ki jo je prinesla vojna doba, popolnoma nedostopno in nezmožno za vsako idealno in nesebično delo. Ali temu ni tako. Naše podeželje se dviga, in rane, ki mu jih je zasekala vojna, so se začele celiti.

Vsakemu je znano, v kakih razmerah se je pojavila Orjuna s svojim idealnim programom. Proti vsakemu pričakovanju se inteligenca ni odzvala tako, kot se je predvidevalo. Ves drugačen pa je bil naš uspeh pri jedru našega naroda — pri naših kmetih. Čim smo se pojavili — takoj so pristopili v naše vrste najboljši kmetjski možje in mladeniči. Uvideli so, da more rešiti našo domovino le požrtvovalno, nesebično delo za narodo. Naleteli smo seveda tudi na nezupneže, ki so od strani opazovali naše delovanje. Ali tudi oni so prišli k nam, ko so spoznali naše nesebične namene. Da smo v toliki meri uspeli med kmetjskim ljudstvom, so vzrok tudi naše politične stranke. Marsikateri mož-poštenjak je pristopil k nam zato, ker se mu je pristudilo ogabno početje naših

strank, katerim ni že nič več sveta ne osebna čast, ne moška beseda, ampak le korist stranke, dostikrat pa celo korist malega števila voditeljev.

Zavest skupnosti, ljubezen do ljudstva in do domovine ter smisel za najvišje žrtve v korist celote, so predpogoji srečne bodočnosti naroda; Orjuna je prevzela težko pa častno nalogo, da posveti in prosveti naš narod; to nalogo na deželi morajo vršiti naši pristaši iz kmetjskih vrst. K temu cilju, kmetje-Orjunaši, naprejl!

Brzjavo!

Kino „Ljubljanski dvor“

Radi dolžine filma in krasnih slik

Arena življenja

se vrše 2-urne predstave

petek 1. ob 3., 7. in 9. uri, sobota 2. in nedeljo 3. dopoldne ob 11. uri in popoldne ob 3., 5., 7. in 9. uri.

Kronika.

Odprto pismo ministrskemu predsedniku Pašiču, ki smo ga mi priobčili v svoji zadnji številki, so priobčili tudi vsi drugi nacionalistični listi. Dasi vemo, da ne bo pri adresatu izzvalo bogve kakega odziva, upamo, da bo njega vsebina vzbudila iz mrtvila vse one iskrene rodoljube, ki jim je ležeče na dobrobiti države. Besede g. Petrinoviča so izraz ljubezni do rodne grude, ki jo nosi vsak človek v svojem srcu, če je še tako oddaljen od domovine. V nasprotju s običajem, da svoj dom ljubi le siromak, dokazuje nam gornji slučaj, da v naših vrlih dalmatinskih izseljencih, ki so se z lastnim trudom in marljivostjo dokopali do socialnega položaja, ki ga upošteva in spoštuje celo dolarska Amerika, ni ugasnila iskrena ljubezen do svoje siromašne domovine. Besede g. Petrinoviča so tem pomembnejše, ker niso inspirirane po strankarsko političnem prepričanju, temveč po objektivnem opazovanju človeka, ki živi izven naših mej in kot tak lahko spoznava mišljenje drugih ljudi in utise, ki jih napravljajo naša država v inozemstvu. Če so znani slučaj, kot ga n. pr. navaja v svojem pismu g. Petrinovič, se ne smemo čuditi, da nas kulturni svet tako dosledno uvršča med »Balkance«. In kdo je temu kriv?

Sobotni shod, na katerem je dr. Ravnihar doživel nepotrebno blamažo, se v javnosti različno komentira. Nekateri ga namenoma izrabljajo v strankarsko gonjo, drugi zopet v pretirani miroljubnosti jadicujejo nad neenotnostjo narodne volje. Največ krivde na vsem nosijo naši politični listi, ki poročajo tako strankarsko pobarvano, da si človek, ki ni bil na shodu navzoč, ne more ustvariti jasnega mnenja o stanju stvari. Tako je bila tudi povsem krivo informirana tržaška »Edinost«, ki v ostrem tonu graja nastop in obsoja one, ki so izzvali škandal. V kolikor gre to v breme političnih kričavev in priganjačev, je gotovo umestno. Ali veliko vprašanje je, če je bilo umestno od akcijskega odbora, da je kot glavnega govornika eksponiral dr. Ravniharja, o katerem mu je moralo biti znano, da vzbuja med ljubljanskim občinstvom mnogo upravičene nevolje.

Če popolnoma abstrahiramo njegovo politično življenje, ki sicer v prvi vrsti razburja strasti, moramo ugotoviti, da tudi v narodnem oziru zdaleka ne zadovoljuje. Nakopičiti okrog sebe celo kopo častnih mest, a potem nobenega ne popolnoma izpolnjevati — to je karakter tega gospoda. Da je v atmosferi, prenasršeni politične strasti, našlo odmev tudi pošteno nacionalno prepričanje v nastopu inž. Kranjca, je pa vzrok v tem, da nosi dr. Ravnihar v veliki izmeri krivdo na tem, da se je Orjuna izločila iz skupnega akcijskega odbora že povodom zadnjih protestnih zbórov. Mi ne jokamo za tem, ali trpeli pa tudi ne bomo, da bodo našo vrednost ocenjevali papirnatu rodoljubi, ki razven svojih priložnostnih govoranc ne morejo pokazati nobenega dela. Iz tega vidika, pa niti najmanj s političnega, je treba presojati nastop inž. Kranjca na sobotnem shodu in dasi ni nastopil kot mandant organizacije, podpisujemo v polnem obsegu njegove besede:

»Ne besed, dejanj nam je treba! Reško vprašanje ne bo rešeno ne s

pogodbami in ne s protesti, temveč takrat, ko bo v Beogradu vstal Jugoslovanski Mussolini!

Ljudje, ki pa povsod iščejo političnih motivov, dajejo s tem najlepše spričevalo sami sebi. Dokazujejo to, kar vemo mi že zdavnaj, da tudi kadar govore v imenu narodnih društev, govore v prilogo svoji politični karijeri!

V znamenju redukcij. Vsem je še v spominu, kako se je v letošnjem poletju zateklo v našo državo veliko profesorjev, ki so jih Italijani brez vsakega povoda odpustili iz službe. Po dolgem trudu so nekateri premagali ovire, ki jim jih je delal kot »tujim« državljanom sedaj plavo-belo-rudeče pobarvan uradni šimel in naši skromna mesta na naših učnih zavodih. Med drugimi tudi profesor Karel Pirjevec, ki je v družbi s prof. Rob. Kendo moral zapustiti službo očitno samo vsled svojega agilnega delovanja v Sokolu. Nameščen je bil na tukajšnji trgovski akademiji, kjer pa ni poučeval še niti pol leta, ko je dobil odlok — da je reduciran. Pri vseh krivicah, ki jih povzroča sedanja redukcija partizanskega režima, je ta slučaj tako gorostasen, da nam nedostaja besedi, da bi ga zadostno ožigosali.

Ljudje, ki so do zadnjega vstrajali na braniku in so se umaknili šele takrat, ko jim je bil odtrgan od ust zadnji košček kruha, ne najdejo milosti niti v svobodni Jugoslaviji, kakor jo niso v Italiji. Potem se čudimo, da vlada pri sklepanju reškega pakta ni skrbela za varstvo naših primorskih Jugoslovancov — ko jim sama doma odtrgava zadnjo skorjo že itak dovolj grenkega kruha državnega uradnika.

O gornjem slučaju, ki je v ozki zvezi z »materinsko« skrbjo naše vlade za našo trgovsko akademijo, bomo obširnejše spregovorili v eni prihodnjih števil. Danes pa povemo vladi, da takega postopanja z našimi primorskimi sorojaki ne bomo trpeli. Našli bomo način in sredstva, da v narodni državi tudi uveljavimo narodno voljo!

Tudi jubilej. Prošlo nedeljo je minulo 5 let, ko so mariborski Nemci povodom bivanja mednarodne komisije hoteli izvesti puč in izsiliti priklonitev Maribora Nemški Avstriji. Popuščajoča do skrajnosti je bila končno oblast prisiljena, uporabiti orožje in junaška ofenziva Nemcev se je razbila. Temu nastopu sledeče temeljito čiščenje v uradih in javnih napravah, je napravilo v Mariboru red in pristiglo Nemcem greben. Danes po petih letih pa igrajo isti Nemci, ki so takrat javno demonstrirali za pripadnost k Avstriji, v državi SHS prvo vlogo in njih želje so zapoved.

Njim na ljubo je bila razpuščena mariborska Orjuna, za nagrado za svoj napad pred 5 leti sprejemajo iz rok vlade politične in nacionalne koncesije.

Malo čuden, ali — jubilej je pa le!

CELJE
Glavni trg
Priporočamo se dobro kusa
vina iz domačih groč kakor
tudi hotelne sobe
JOSIP
ZUMER

Priporočamo vsem rodbinam
KOLINSKO CIKORIJO
izvrsen orodatek za kavo.

Schapirogr. role
THE REX CO., Ljubljana.

SAMO
ZOBNA PASTA
AIKADONT
VAS MORE POPOLNOMA ZADOVOLJITI.

Kupujemo po najvišjih cenah
kožuhovino lisic, dihurjev,
jazbeccev itd.
AMERICAN d. z. o. z.
Ljubljana, Beethovnova ul. 10.

Trboveljski premogokopni društvi.

TOVARNA ZA PORTLAND CEMENT TRBOVELJSKE PREMOKOPNE DRUŽBE.

Naslov brzojavkam: CEMENTARNA TRBOVLJE.

Trbovlje, 12. jan. 1924.

Oberč, opozarjam oziroma Vas ta zadnjikrat, ker ne pomaga orožniško posvarilo nič, bomo mi sklenili in prosili, da se iz stanovanja izpodite. Jaz sem enkrat vas oba zagovarjal pri orožniku, da so pustili Vas namiru. Naj pregleda Vaša zanikarna sobroga hišni red ko je razvidno kako naj se obnaša to je zadnji posvaril.

Z odličnim spoštovanjem

Alif.

Prinašamo v celoti pismo, ki ga je prejel naš član Anton Oberč, delavec v Cementni tovarni, širši javnosti že znanega paznika Hinka Alifa. Zavedajoč se, da so naša poročila resnična ni storil ničesar, da se pred javnostjo opere, pač pa se je z vso silo vrgel na nacionalno zavedne delavce. Tako n. pr. ako je delavec prisiljen, da mora na sodišče, županstvo itd. in prosi, da bi zamenjal službo, mu dovoli le, ako dotičnik ni član ali somišljenik Orjune. Vi smete, ali Orjuna ne sme nobeden zamenjati, tako se izrazi. Pa tudi drugače denuncira pri ravateljstvu nacionaliste, ter bi najraje videl, da bi šli vsi na cesto. Toda g. Alif, vedite da to ne bo šlo tako gladko. Kar se tiče gornjega pisma, vam povemo, da poznamo orožništvo ter njega posel, in vemo, da bi Vaš zagovor malo pomagal, če bi bil naš član res kaj zakrivil. Tudi smo o zadevi poučeni, ter vemo, da se je tedaj šlo za Vašo lastno kožo.

Kar pa se tiče metanja iz stanovanja, bo tudi težko, ker je dotični dober delavec, ter je celo že pri vestnem opravljanju svoje službe žrtvoval dva prsta na roki, ter tako postal tovarniški invalid. Glede zanikarnosti in drugega Vas pa opominjamo nazaj na čase.... Razumete?

Naj vam zadostuje za danes, tudi mi vam kličemo, nehaite s svojo gonjo napram nam, dokler je čas.

Trboveljsko premogokopno društvo pa vprašamo, ali dovoli, da se poslužujejo njeni nastavljenici v privatnih zadevah listin z njeno firmo? Ali da tako malo na svoje ime, da se ga lahko poslužujejo ljudje za navadne grožnje? Pač bolj drži? Že v drugič opozarjamo Trboveljsko društvo, da naj temu nastavljenicu in sploh celi cementni tovarni posveti več pažnje in napravi red v njej.

Domžale. Z mrzlično naglostjo in velikim pompom pripravljajo v Domžalah »lovski ples«, katerega prirede slovenski lovci. Kakor smo informirani, se nameravajo udeležiti tega »Jagabala«, pardon lovskega plesa v »Sokolskem domu« tudi »Tiroler Jägeri« s svojimi družinami, ki so mnogoštevilne, kakor družine očakov v starem testamentu. Udeležba bo torej sijajna.

Da bo prireditev kozmopolitične gospode v plesnem oziru na vrhuncu, je že tudi poskrbljeno. Našel se je namreč v hiši znanega klerikalnega veljaka požrtvovalen mladenič, ki se prav dobro spozna za modo, na etiketo na letoviščih, v kavarnah in barih in kar je za današnje čase najvažnejše, naučil se je v posebnih urah pri »Žoržu iz Emone« tudi nekaj modernih plesov. Da postane mednarodno slaven, si je ta požrtvovalni kavalir nadel težko nalogo in z vso vmeno uči v koldvorski restavraciji nadebudno nemško mladež in nekaj »zavednih« Slovencev, kako bo treba na internacionalnem plesu poskakovati in stopicati po taktu.

Skoro neverjetno, toda resnično. Domžalci, ali se ne spominjate več vojnih in predvojnih časov?

Delavci gotovo niste pozabili, kako so vas šikanirali in zapostavljali fabrikanti iz tirolskih hribov, ki še danes bogate na račun naše narodne mladosti.

Naši bratje onstran Karavank ne smejo niti slovensko govoriti, v Domžalah pa uči klerikalni mladič, menda iz same nacionalne zavednosti, tirolske privravnice modernih plesov. Le tako naprej, kako dolgo bo to šlo, je pa drugo vprašanje.

Orjuna Laško je za odškodnino potnih stroškov za delegata poklonila organizaciji 100 Din. Hvala!

tudi naša elita — akcijska četa — v tem letu ni spala, ampak se je smotreno pripravljala z železno voljo na oni dan, ko bode mati domovina zahtevala od nas žrtve za osvobodjenje slovanske Adrije in naše neodrešene domovine. Po poročilih smo prešli na volitev novega odbora. Volili smo 5 odbornikov, 3 namestnike in 3 revizorje. Izvolili smo tudi časten sod iz 5 članov.

V bodočem letu bode imel novi odbor veliko in težko nalogo, da spravi našo organizacijo na prvo mesto, da jo pripelje do cilja in končne zmage. Prva naša dolžnost bode, da z vztrajnim in požrtvovalnim delom pokažemo ostalemu članstvu, koliko se mora žrtvovati za svete ideje — če tudi življenje. Bratje, kličemo vam: »Ne strahite se žrtve in zaprek — krepko naprejte do končne zmage.«

Laško. V nedeljo, dne 27. januarja se je vršil občni zbor naše mestne Orjune. Občni zbor je posetil tudi predsednik oblastnega odbora br. inž. Kranjec in ena akcijska četa celjske Orjune, katere je nepričakovano prikorakala peš v Laško. S prepevanjem orjunaške koračnice je ista korakala po trgu in je marsikatega nemčurja napravila nervoznega.

Občni zbor je izpadel prav zadovoljivo. Stari odbor je podal poročilo svoje kratke dobe od izrednega občnega zbora. V novi odbor so bili izvoljeni vsi stari in nekaj novih odbornikov, ker se je po sklepu občnega zbora število članov odbora zvišalo. Predsednik oblastnega odbora br. inž. Kranjec je podal svoje poročilo našega pokreta in skandaloznem sporazumu z Italijo. Za svoje izvajanje je žel, kakor povsod, velik aplavz. Po govoru oblastnega predsednika je akcijska četa na povzeli br. predsednika Tripala iz Celja zapela orjunaško koračnico, nakar se je zaključil občni zbor.

Po občnem zboru pa se je razvilo med akcijonasi razveseljeno bratstvo.

Orjuna Bled, občni zbor.

V nedeljo, dne 27. januarja se je vršil v »Sokolskem domu« redni občni zbor Orjuna Bled pri oblini, za Bled nenavadni udeležbi. Razveseljeno je dejstvo, da so se občnega zbora udeležili v velikem številu baš stareji člani, v znak, kako resno se smatra tu naša organizacija.

Predsednik je otvoril zbor ter s kratkim nagovorom, v katerem je med drugim pozival članstvo, naj ne razočara zaslužnih bratov z brezdeljem, kajti tem bratom je le še Orjuna zadnja neda, — prešel na dnevni red. Podal je predsednikovo in članičovo poročilo. Nato je tajnik in blagajnik izbrpno poročal o tajniškem odnosno o blagajniškem delovanju. V svojem poročilu je med drugim omenil, da je organizacija kot prva v Sloveniji razvila svoj prapor, da je sodelovala pri ustanovitvi bratskih Orjun v Radovljici, Boh. Bistrici, Jesenicah i. dr.

Revizijski odbor je nato predlagal odvezo, predlog je bil soglasno sprejet.

Po tej točki se je prešlo k volitvam. Predlagana lista je bila z odobravanjem soglasno sprejeta.

Po volitvah je predsednik dal besedo delegatu O. O. bratu Prelovcu, kateri je v daljšem govoru začrtal smernice našemu delovanju ter pozval prisotne k intenzivnejšemu delu, da bomo tako skoro dosegli svoj cilj.

H koncu se je predsednik spomnil bivšega starostnega bleskega Sokola, preminulega dr. G. Hočevarja, kateremu je baš takrat pel mirtvaški zvon. Navzroč so se v znak žalosti dvignili s sedežev.

Predsednik se je nato vsem udeležencem zahvalil za udeležbo ter zaključil zelo lepo uspeši zbor.

Novo izvoljeni odbor nam je porok, da bode Orjuna Bled šla pravo pot, pot ki jo določata besedi — za Nacijo!

Novo Mesto. Ob lepem številu članstva se je vršil prošlo nedeljo v dvorani Narodnega doma drugi redni občni zbor Mestne Orjune Novo Mesto. Poročilo o delovanju organizacije v minoletem letu je podal predsednik br. Simončič, ker je tajnik bil malo pred občnim zborom službeno premeščen. Kakor druge začetne organizacije, se je tudi Novomeška morala boriti z raznimi težkočami, predvsem z nezaupanjem in indolenco občinstva. Vendar je dosegla lepe uspehe s tem, da je v svoje okrilje zbrala veliko število članstva iz vseh slojev naroda. Največ zaslug na uspehih nosi pač naš neumorni delavec br. Simončič, ki pa žal tudi zapušča Novo Mesto kot žrtve uradniške redukcije. Iz njegovega poročila na občnem zboru posnemamo, da ne vlada v Novem Mestu še zadostno interesa za nacionalistično delo in da je v tem malem kraju strankarstvo bolj razpleteno, kot kje drugje. Povodom zadnjih občinskih volitev je val političnih strasti za trenutek butnil še ob našo mlado organizacijo, vendar se je skoro otresla te poplave. Delovanje organizacije se je koncentriralo predvsem v notranji ureditvi, zanesla je pa že takoj v prvem letu našo misel tudi izven svojega delokroga in je mnogo pripomogla k ustanovitvi samostojne organizacije v Kašteljovem. Naloga bodočega odbora pa bo, da posveti ves svoj trud podobnemu propagandnemu delu in nacionalistični vzgoji članstva.

Blagajniško poročilo je podal br. Kraiger. Ker organizacija ni imela nobenih prireditev, je ves njen denarni promet obstojal iz članarine in znakov in je vsled tega končni saldo precej neznaten. Pri vsem tem je pa Novo Mesto ena izmed redkih organizacij, ki je vestno izpolnjevala svoje obveznosti napram oblastnemu odboru.

V novi odbor so bili izvoljeni soglasno bratje Gruden Marcel, Lamut Anton, Kroneger Alojzij, Drašler Jože, Petrič Jože, Gorjupič Peter, Medic Josip, Malasek Fran, zastopnica članic bo pa naknadno kooptirana. Namestnikom so bili izvoljeni bratje Avsec Anton, Mečar Vilko in Grudnik Fran, za preglednike računov bratje Matko, Kraiger in Bon, v častni sod pa bratje Kopitar, Lojč in Jevšček.

Pri slučajnostih je povdarjal br. Malasek, naj organizacija posveča v bodočem delovanju več pažnje propagandi v okolici, kjer naj skuša z izleti in prireditvami širiti nacionalistično misel in pridobivati novih somišljenikov. V mestu samemu naj pa potom predstav in drugih prireditev dvigne interes za organizacijo, ki bo tem potom prišla tudi do gmočnih sredstev. Končno je navzeč članstvo na njegov poziv nabralo nad 150 Din za organizacijo blagajno.

Delegat obl. odbora br. Šlajpah je v daljšem govoru začrtal glavne smernice bodočega dela, povdarjal joč, da moramo v bližnji bodočnosti posvetiti vse svoje sile konsolidaciji razmer v državi sami, potem bomo lahko šele pristopili k reševanju našega največjega vprašanja, k osvoboditvi naših zaslužnih bratov.

Po govoru delegata je br. Simončič zaključil občni zbor, kateri bo po našem upanju začetek še agilnejšega delovanja v Novem Mestu.

Mokronog. V želji, da se stvari čim večja in močnejša organizacija, je v letošnjem poletju mestna Orjuna Mokronog razširila svoj delokrog na vso Mirensko dolino. Izka-

zalo se je pa, da prevelika krajevna razdalja ovira smotreno delo in zato je bilo na skupnem občnem zboru, ki se je vršil dne 27. t. m. v Mokronogu, sklenjeno, da deluje jeta v bodoče zopet obe organizaciji, v Mokronogu, kakor tudi na Mirni samostojno. Agende mokronoške organizacije vodi začasno še stari odbor, ker za konstituiranje ni bilo navzočih zadosti članov. V februarju se vrši ponoven občni zbor in sicer na isti dan kot v Mirni. Delegat obl. odbora br. Šlajpah je v glavnih potezih očrtal položaj naše organizacije in naloge, ki nas čakajo v bližnji bodočnosti. Ozirom na krajevne razmere, ki so ovirale delovanje organizacije, je povdarjal, da osebnosti ne morejo in ne smejo škodovati razvoju gibanja, kot je naše. Brezpogojna disciplina in podreditev lastne osebe skupnim interesom je predpogoj, preko katerega ne moremo misliti na uresničenje naših končnih ciljev.

Upati je, da bodo v bodoče naše Orjune v Mokronogu in na Mirni podvojile svoje delo in predvsem stremele za tem, da stvarijo čimprej tudi v Št. Janžu lastno krajevno organizacijo.

Trbovlje. Redni mesečni sestank se vrši v nedeljo dne 3. februarja ob pol 10. uri dopoldne v bihliardni sobi g. A. Forte na Vodah. Udeležba za člane obvezna, somišljeniki dobro došli. — Orjuna Trbovlje.

Mestna Orjuna Šoštanj priredi dne 9. februarja 1924 ob 7. uri zvečer v prostorih hotela Kunst plesni venček.

Somišljenike Orjune in bližnje bratske organizacije vabimo, da se plesa v kar največjem številu udeležijo.

Cisti dobiček je namenjen za nabavo krojev.

Zdravo!

Zabava novosadske Orjune. Kot javlja »Vidovdan« se vršijo priprave za predpustno zabavo novosadske Orjune, v velikem stilu, tako da je pričakovati, da bo ta zabava ena od najlepših v sezoni. Pri tej bodo sodelovali člani beogradske opere Dransalova in Armidi in znani priljubljeni člani beogradske drame g. Dobrica Milutinović, a poleg teh najboljši novosadski umetniki. Na zabavi bo svirala vojaška glasba. Že do sedaj se je prijaviло mnogo gostov iz Beograda.

Čajanke sarajevske Orjune. Sarajevska Orjuna je uvedla nedeljske čajanke, na katerih se člani medsebojno opoznavajo in v intimnem krogu zabavajo. Prva taka čajanka se je vršila v nedeljo 20. januarja v prostorih Sime Milutinovića ul. 6 in je zelo dobro uspeła. Take čajanke bo prirejala sarajevska Orjuna tudi v bodoče, ker so velikega pomena, posebno predidšu, kjer je tako dobro razvijeno intimno družabno življenje, kot v Sarajevu.

Krasno zobovje doseže se le pri stalni uporabi „ITO“ zobne paste,

Manufaktura, moda, kontekcija DRAGO

v zalogi Ispicelno anglosko i češko suknjo, vse vrste obleke, dežni plašči, usnje, ni suknjič, pelerine.

SCHWAB

Izdelava oblek v lastnem modernem salonu i reglani etc.

LJUBLJANA DORNI TRG 3.

Naš pokret.

NAŠI OBČNI ZBORI:

- 2. februarja: Oblastna skupščina v Celju.
- 3. februarja: Rajhenburg ob 15. uri v gostilni Slajca.
- 3. februarja: Marenberg ob 15. uri.
- 7. februarja: Domžale ob 20. uri v gostilni Matačič v Dobu.
- 10. februarja: Vič-Glinice ob 10. uri pri Slamiču.

Celje. Dne 28. t. m. se je vršil pod vodstvom oblastnega predsednika ponovni redni občni zbor naše organizacije. Zanimanje je bilo za to zborovanje izredno veliko, o čemer je pričala polna mala dvorana »Narodnega doma«. Zborovanje je poteklo v vzornem redu in razčistilo ozračje nesoglasij, ki so postajala po zadnjem občnem zboru. Organizacija je s tem dokazala, da ji je ideja nad vse in da se ne da razbiti z eventualnimi pojavi momentanih nesoglasij. Pri slučajnostih je bil izglasan važen sklep, da člani Orjune ne smejo posegati hotela »Union« in tudi ne smejo prisostvovati prireditvam, ki se vrše v tej hiši, dokler ne bo ista postala slovanska last. Tako je prav! Orjuna ne sme pokazati nobenih kompromisov in nikakega polovičarstva. Vrli naši celjski Orjuni pa kličemo: »Složno in disciplinirano do končne zmage!«

V nedeljo 27. t. m. se je vršil v Kamniku lepo uspeši občni zbor naše organizacije. Navzoč je bil delegat oblastnega odbora, ki je referiral o našem pokretu in pozival novo izvoljeni odbor k smotrenemu in treznemu delu. Novi odbor nam jamči, da se bodo tudi v Kamniku pokazali uspehi našega delovanja. Kamniški Orjuni kličemo: Krepko in požrtvovalno naprej — Za Nacijo!

Zagorje ob Savi. V nedeljo dne 20. I. 1924, se je vršila pri nas prva mestna redna glavna skupščina tukajšnje Orjune. Prisotnih je bilo nad 2/3 članov. S polurno zamudo je otvoril brat predsednik Prosenc glavno skupščino in nam je v lepih izrazitih besedah orisal nalogo in dolžnost Orjune. Poročilo predsednika so sledila poročila: tajnika, blagajnika, revizorjev in glavarja. Brat Vrabčič nam je kot dosedanji tajnik opisal letošnje delovanje Orjune v našem kraju. Orisal nam je tudi bodoče delo in cilje katerim mora slediti Orjuna v bodočem letu. Z novim letom mora postati Orjuna delavska organizacija. Upamo, da se to tudi izvrši. Po poročilu tajnika je sledilo poročilo blagajnika br. Mrmulja. Ker so našli revizorji račune v redu smo podali br. Mrmulju zaupnico. Posebno z zadovoljstvom smo poslušali poročilo glavarja br. Vrabčiča, ker smo izprevideli, da

Banka ima prvovrstne zveze v vseh glavnih mestih sveta in se peča z vsemi bančnimi posli.

Deln. glavn.: Din 60,000.000

CENTRALA (začasno) LJUBLJANA.

Rezerve: Din 32,515.000

PODRUŽNICE:

Beograd
Bled
Cavtat
Celje
Dubrovnik
Ercegovci
Jelsa
Jesenice
Korčula
Kotor
Kranj
Ljubljana
Maribor

Brzojavni naslov:

JADRANSKA.

Amerikanski oddelek.

Potniški urad.

INOZEMSKA ZASTOPSTVA:

ITALIJA: Banca Adriatica, Trst, Opatija, Zadar.
AVSTRIJA: Adriatische Bank, Dunaj.
JUŽNA AMERIKA: Banco Yugoslavo de Chile, Valparaíso, Antofagasta, Punta Arenas, Porvenir, Puerto Natales.

JADRANSKA BANKA
D. D.
BEOGRAD

Afilijacija:

Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York City.

Službene objave.

Iz uredništva Orjune. Da omo-
gočimo tudi bolj oddaljenim naroč-
nikom, da dobivajo list najkasneje v
nedeljo, začeli smo s prejšnjo števil-
ko izdajati Orjuno en dan prej. V
Ljubljani izide v petek opoldne in
se popoldne ekspedira na pošto. Z
ozirom na to opozarjamo vse cenje-
ne dopisnike, da se uredništvo za-
ključuje vsak četrtek opoldne in naj v
bodoče svoje dopise pošiljajo tako,
da bodo najkasneje v četrtek dopol-
dne v Ljubljani.

OBJAVA.

Z ozirom na dejstvo, da se vsak
javni nastop Orjune in njenih od-
govornih činiteljev presoja pri nas
samo s strankarskega stališča, da
naše stranke nastope deloma iz-
rabljajo v svoje svrhe, deloma pa
jim podtikajo strankarsko obilje
in skušajo Orjuno zavleči v stran-
karski vrvež in metež. Včasih javni
nastopi Orjune in Orjunašev res
vzbujajo videz strankarske pristran-
nosti. Ker pa je Orjuna nadstran-
karska organizacija, je Oblastni
Odbor v svoji redni seji z dne 29.
januarja 1924 sklenil sledeče:

Orjuna naj v slučaju potrebe
prireja načeloma lastne manife-
stacije povodom narodnih in dr-
žavnih praznikov, povodom narod-
nih potreb in ob vseli podobnih pri-
likah. Prireditelj, ki jih prireja po-
litične stranke, posamezne ali v ko-
operacijah, se Orjuna načeloma ne
udeležuje, njeni člani pa le neofici-
jelno, ne v skupinah in brez po-
udarjanja svoje pripadnosti k Or-

juni. Udeležbo na prireditvah nepo-
litičnih organizacij dovoljuje Ob-
lastni Odbor po vsestranskem pre-
udarku glede učinka nastopov in
izjav naših odposlancev na takih
prireditvah.

Takisto bi bilo popolnoma ne-
skladno s cilji Orjune, ako bi se
njeni člani s pozivanjem na svojo
pripadnost k Orjuni, v kroju ali z
znakom zavzemali za koristi kate-
rekolni stranke.

Prestopki zoper ta sklep se ob-
ravnavajo v zmislu organizacijske-
ga statuta kot prestopek proti di-
sciplini.

Oblastni Odbor.

Navodila za skupščino.

Člani oblastnega odbora pridejo
v Celje že v petek z večernim vla-
kom. Po prihodu se vrši v Narod-
nem domu skupna seja z celiskim
odborom in delegati mariborske or-
ganizacije. Orjuna Rakek in Bled
dospeta po noči, ostali udeleženci
pa v soboto zjutraj.

Po sprejemu na kolodvoru se
zberajo vsi delegati v dvorani Nar.
doma, kjer se točno ob pol 9. uri
začne skupščina.

Vsi delegati se morajo zglasti
pred pričetkom pri tajništvu in
predložiti pooblastila. Vsak delegat,
ki mu bo overovljeno pooblastilo
sprejme takoj glasovnice za volitev
obl. odbora in sicer:

1. belo, na katero je napisati 9
imen članov oblastnega izvršilnega
odbora, ki morajo vsi prebivati v
Ljubljani.

Siva glasovnica služi za izvoli-
tev ostalih 12 članov oblastnega
upravnega odbora, ki imajo lahko
poljubno bivališče in se sestajajo k

seji samo vsaka 2 meseca, ali pa po
potrebi.

Vsak delegat ima toliko glasov,
kolikor pravičnih pooblastil pred-
loži. Glasovnice je izpolnjene zale-
piti v kuverto in izročiti na poziv
skrutinatorjem.

Z ozirom na pičlo odmerjen čas
opozarjamo vse delegate na točnost
in na čim krajše izražanje v debati,
ki se vrši o vseh poročilih skupno.

Samostojne predloge je predlo-
žiti tajništvu pisмено.

Navodila za slavnostni obhod
bodo izdana mestnim predsednikom
na skupščini. Nošenje orožja je pre-
povedano, enako demonstrativni
klici med sprevedom.

Občni zbori.

Organizacije, ki so izvedle ob-
ne zборе, pozivamo v lastnem inte-
resu, da čimprej vpošljejo poročila
za list o poteku istih. Opažati je v
zadnjem času, da pada interes za
dopisovanje. V interesu propagande
je, da organizacije o svojem delu tu-
di poročajo.

Brošura Orjuna.

V ponatisu smo izdali programa-
tični govor br. Nike Bartulovića na
Splitskem kongresu in resolucije, ki
jih je kongres sprejel. Z ozirom na
veliko propagandno vrednost tega
govora, ki prednaša točen obračun
dela v preteklosti in načrt za bodo-
če, pozivamo organizacije, da čim-
bolj širijo to brošuro med član-
stvom in drugim občinstvom.

Naroča se pri oblastnem odboru
in stane 1 izvod 2 Din.

Naročajte „Pobedo“!

Nacionalistična koračnica.

V založbi oblastnega odbora je
izšla klavirska partitura koračnice
»Orjuna Napreje«, ki jo je skomponi-
ral in posvetil organizaciji Jugoslo-
vanskih nacionalistov priznani god-
benik, kapelnik Ryneš. Koračnica,
zložena v temperamentnem pohod-
nem tempu končuje s takozvano
»Orjunaško himno«. Poedini izvod
stane 15 Din in se naroča pri oblast-
nem odboru.

Članske marke.

Vsem organizacijam, ki so po-
slele statistične pole, smo poslali te
dni po poštnem povzetju stanju
članstva odgovarjajoče število mar-
kice za mesec januar. Markice, za
katere smo povzeli 1.50 Din za ko-
mad, se prodajajo članom po 3 Din.
Ker bomo to storili vsak mesec

brez posebnega naročila, opozarja-
mo organizacije, da pravočasno ja-
vijo spremembe v stanju članstva,
ker jim bomo sicer za februar po-
slali enako število članskih mark.

Izključitev. Na temelju § 6. šta-
tuta je podpisani obl. odbor na
svoji seji od 29. jan. t. l. soglasno
izključil dosedanje člane Orjune
Ljubljana: Suban Ivana, Suban
Alojzija in Hočevarja Stankota.

Oblastni odbor.

POZORI!

Več otroških vozičkov, kolesa z gomo
se poceni prodajo že od Din 250.—.
Ljubljana, Zvonarska ulica števil 1.

Odgovorni urednik VI. J. Galzinja.
Lastnik inž. Ferdo Kranjec.

Priporoča se brionica
Matija Bukovčan
CELJE
Kraja Petra cesta 27.

Anton
Lečnik
urar in juvelir
Celje
Glavni trg št. 4
(pri Pacchiffu)

KAKOR ROŽA MED TRNJEM

se lahko smatra
MILO „GAZELA“
ki po svoji nedoseglj-
vi kakovosti prekaša
vse druge proizvode.

BELI, ČISTI IN VARUJE TRPEZNOST PERILA!

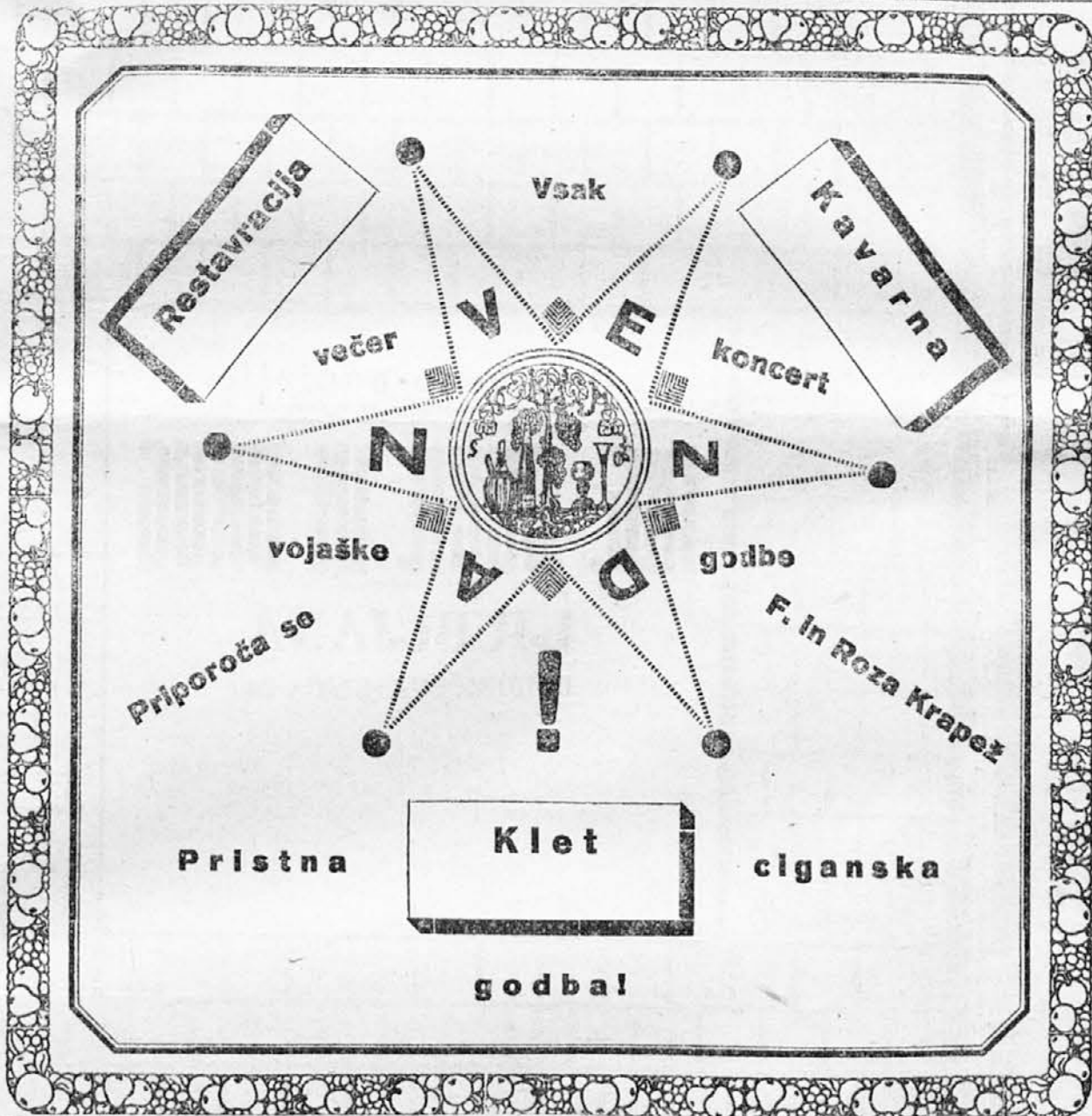
J. i V. DEČKO
CELJE, Glavni trg
pri farni cerkvi

priporoča špecerijsko
in kolonijalno blago, kakor
deželne pridelke ter vsa-
kovrstne cerkvene sveče.

SLOGRAD

Slovenska gradbena in industrijska d. d.
Tel. inter. 180. Tel. inter. 180.
Tehnična pisarna LJUBLJANA, Spodnja Šiška,
Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska
poslopja, moderne industrijske zgradbe,
betonske in železobetonske konstrukcije,
vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 let-
nih izkušenj. Specialiteta: železobetonske
cevi za vodne naprave in vodovod.
Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za
izvrševanje konstrukcij iz armiranega be-
tona z litoželeznimi vložki za visoke
tlačne napetosti (kakor pri skladiščih,
„silo“-mostovih in podobno). Izdeluje:
vse vrste tehničnih projektov in statičnih
proračunov. Parna žaga.

AUTOMOBILE
kolesa, motorje,
pnevmatiko, seš
vrst, olje, bencin in
druge potrebščine
ima vedno v zalogi

F. Florjancić
LJUBLJANA.

IVAN JAX in SIN
LJUBLJANA, Gospodarska cesta 2
priporoča svojo bogato zalogo:

Pisalnih strojev
ADLER in URANIA

Šivalnih
strojev
za rodbine in obrt.

Voznih koles
Styria, Dürkopp, orožno
kolo (Waffenrad).
Ceniki zastoj in franko.

INSERIRAJTE

„ORJUNI“!

Praktična darila
so čevlji z znamko

Prodaja:

v Ljubljani:

Breg števil 20,
Aleksandrova cesta 1,
Prešernova ulica, Seljak.

na deželi:

v vsaki večji trgovini
s čevlji.

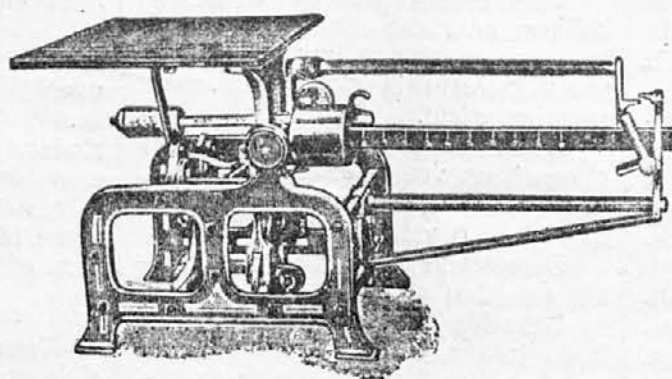
Na veliko razpošilja tovarna **PETER KOZINA & Co.**, Tržič, Gorenjsko.
Ceniki na zahtevo brezplačno.

Priporoča se
modna in manufakturna trgovina
na drobno „Pri Solncu“ in debelo

ALOJZ DROFENIK
CELJE.

**Prva
jugoslovanska
tvornica tehtnic**

**klju-
čavničarskih
del, koncesijo-**

nirana instalacija vodovodov.

IVAN REBEK - CELJE

Oferti, katalogi in načrti brezplačno na razpolago.

Otroški vozički!

več vrst. DVOKOLESA raznih modelov, najnovejši motorčki ameriškega tipa „EVANS“. Velika zaloga pnevmatik in delov po najnižji ceni. Sprejemamo tudi vsa popravila, emailiranje in poniklanje, „TRIBUNA“ F. B. L. tovarne dvokoles in otroških vozičkov

Ljubljana, Karlovska 4.

A. & E. Skaberne

LJUBLJANA

MANUFATURA

in

MODA

Na debelo in drobno!

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

Je najmodernejše urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. — Ilustrirane knjige v eno-ali večbarvnem tisku. — Brošure in knjige v malih in tudi največjih nakladah. — Časopise, revije in mladinske liste.

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov.

Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne šole in srednje šole. Risanko, dnevniki in beležnice.

Carinsko-posredniški in špedicijski bureau
GROM

Centrala:

Ljubljana, Kolodvorska ulica šte. 41

Podružnice:

Zagreb, Maribor, Jesenice, Karlovac,

Ekspoziture:

Ljubljana, drž. kolodvor. Beli Monastir.

Koprivnica, Osijek,

Sušak, Beograd Trst.

Autogaraža autodelavnica

A. THALER
LJUBLJANA
GLINCE 37.

MODNA TRGOVINA

A. Šinković
NASL. K. SOSS

LJUBLJANA

Mestni trg 19.

CENE ZMERNE!

IVAN ZAKOTNIK

maslini tesarski mojster

Ljubljana, Dunajska c. 46. Tel. 379

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrešja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, lestenice, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

MERAKL

**barve, mastila, lake,
kit, klei, emalie, čopiče in zalamčeno**

čisti firnež

**najboljše vrste nudi
tovarna**

Medić, Rakovc, Zankl
d. z o. z.

Maribor Ljubljana Novisad

podružnica.

centrala.

skladišče.

Tovarne:

LJUBLJANA-MEDVODE

Gradbeno podjetje

ING. DUKIĆ IN DRUG

LJUBLJANA

BOHORIČEVA ULICA 24

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

DUNAJSKA CESTA ŠTEV. 4.

(V LASTNI STAVBI)

Brzojavi:
TRGOVSKA.

Kapital in rezerve Din. 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Telefoni: 139,
146, 458.

Podružnice:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Ekspoziture:

Konjice
Meža-Dravograd

1937